

ÇÖZÜM

E.Org. ŞENER ERUYGUR

(Atatürkçü Düşünce Derneği
Genel Başkanı)

Küreselleşme Ulus Devlet Ulusal Bütünlük

gösterilmesi için kullanılan aldatıcı söylemlerdir. Yorumu bu şekil-de yapmazsak, Irak'ta g e r ç e k l e ş e n katliamları, yüz binleri aşan kayıpları, insan haysiyetine uymayan davranış modellerini, ABD kamuoyunda bile

Türkiye'nin karşılaştığı sorunların çözümüne temel olacak verilerin belirlenmesi için, öncelikle, güvenlik gereksinimleri de dikkate alarak, küreselleşme ve ulus devlet karşılaştırmasını yapmak gerekmektedir. Çünkü birçok kişi tarafından küreselleşmenin karşı konulamaz bir olgu olarak ta-nımlandığı bir dönemde bu karşılaştırmanın yapılma-ması kavram kargaşasına neden olmaktadır.

Güvenlik gereksinimlerinin devletlerin özel durumlarına göre farklı bir tarzda oluşması doğaldır. Çünkü coğrafi konumları, sosyal ve ekonomik sorunları, halkları, gelişim düzeyli farklı devletlerin tek tip reçeteye bağlı güvenlik çözümlerine bel bağlamaları ve aynı politikaları uygulamaları akılcı olamaz.

ABD ve AB ülkeleri gibi gelişmiş, uluslaşma sorunlarını büyük ölçüde çözmüş devletlerin, bireysel özgürlüklerin devlet karşısında korunmasını öngören bir eğilim içine girmiş olmaları Türkiye örneğine ne derece uygun olabilir? Henüz uluslaşma sürecini tamamlayamamış, ulusal ve coğrafi bütünlük sorunları ön plana çıkmış bir ülkenin güvenlik sorunlarını ABD ve AB örneğine tıpa tıpa örtüşmek doğru ve gerçekçi olur mu?

Tek kutuplu bir dünyanın kural tanımaz liderinin, gelişmiş ekonomisine pazar bulmak, büyüklüğünün tartışılmazlığını sürdürmek ve dev ekonomisini ayakta tutmak üzere farklı araçlar kullanması kaçınılmazdır. İşte bu nedenledir ki ABD, BOP kapsamında Fas'tan Orta Asya'ya yirmi iki devletin sınırlarını değiştirmeyi politika olarak saptamıştır. Çünkü bu bölgedeki egemenliğini, hem dünya liderliğini hem de enerji kaynakları ve enerji yollarının güvenliğini sağlamak suretiyle karşı konulmazlığının sürdürmesinin başka yolu yoktur.

Bölgedeki mikro milliyetçilik hareketlerinin kışkırtılması ve desteklenmesi aynı politikanın ve ih-tiyacın bir aracı olarak değerlendirilmelidir. Bölgeye demokrasi getirme, kişisel özgürlüklerin korunması ve geliştirilmesi bu politikanın sevimli

yükselen muhalefeti, insanlık dışı olayları açıklamak olanaklı de-ğildir. Irak'ın bütünlüğü ve PKK'ya karşı müca-deleyi kendilerinin de istediklerini beyan edip, bilinen amaçları doğ-rultusunda kararlı bir şekilde yürümelerini ancak böyle anlayabiliriz.

AB ülkelerine gelince, gereksinimleri göreceli olarak küçük ölçekte olmakla birlikte, ABD'nin konumu ile aynıdır. Bunun için Türkiye üzerinde de-mokrasi koruyuculuğu maskesi altında Lozan kazanımlarına geriye götürmeye yönelik baskılar yapmakta, bölücü unsurları ve PKK'yı el altından destekleme ve kültürel ve kişisel özgürlükler diyerek, Sevr koşullarını yeniden oluşturmaya çalışmaktadırlar. Bu devletler bilmektedirler ki Lozan koşulları sürer, Türkiye'de Atatürkçü dünya görüşü egemenliğini sürdürürse amaçlarını gerçekleştiremeyeceklerdir. Kemalizm'in Türkiye'nin önünü tıkadığı, Ata-türk resimlerinin duvarlardan indirilmesi gerektiği savları hangi demokrasi gereksinimlerini karşılamaya yöneliktir, anlaşıl-mamaktadır.

AB'nin her ilerleme raporunda önemli koşul olarak öne sürülen Silahlı Kuvvetler mensuplarının yönetimdeki ağırlığının azaltılması konusu Türkiye'nin gerçekten demokratikleştirilmesi isteklerini ne derece yansıtmaktadır?

Çok kısıtlı sayıda, yalnız komutanlar düze-yinde ve anayasal düzenin sürdürmesine yönelik olarak yapılan açıklama ve telkinlerin önemli bir demokrasi sorunu olarak ortaya atılması gerçekleri yansıtmamaktadır. Türkiye'nin demokrasi sorunları vardır ve çözümlenmesi gerekmektedir. Örneğin lider sultasının önlenmesi, seçim yasasının değiştirilmesi, siyasal partilerin gelirlerinin denetim altına alınması; yürütme, yargı, yasama erkleri arasında üstünlük sı-ralama yapılmaması, yürütmenin yargı üzerindeki etkinliğinin ortadan kaldırılması, yargının bağımsız-lığının sağlanması gerçek demokrasiye ulaşabilme-miz için çözümlenmesi gereken sorunlardır. Keza, yolsuzlukların kol gezdiği bir düzende mil-

letvekili dokunulmazlığının bir türlü ortadan kaldırılamaması önemli bir demokrasi sorunudur. Yürütmenin ulusal irade böyle tecelli etmiştir savıyla Cumhurbaşkanlığı, muhalefet partileri, demokratik kitle örgütleri ve anayasal kurum ve kuruluşların düşüncelerini hiçe sayması da Türkiye'nin demokratikleşmesi önündeki engellerdendir. Hal böyle iken ve gerçek sorunlar ortada dururken deneyimli ve uzun bir meslek yaşamında elekten geçerek Silahlı Kuvvetlerin en üst komutasını üstlenmiş bir komutanın konuşmaları sorun olarak öne sürülmektedir. Çünkü onlar bilmektedirler ki Türk toplumunun saygın bir unsuru olan Silahlı Kuvvetler Türkiye'deki ulus devlet olgusunun çimentosudur.

Özetlemeye çalıştığımız güvenlik algılamaları farklılıkları nedeniyle ABD ve Türkiye arasında stratejik bir ortaklıktan bahsetmek ve PKK koordinatörlüğü gibi sanal makamlarla terör sorununa çö-züm üretmek olanaklı değildir.

Türkiye'nin güvenlik gereksinimleri nelerdir? Doğaldır ki kişi eğilimlerine göre bu soruya farklı ya-nıtlar vermek olasıdır. Ancak Türkiye'nin anayasa ile belirlenmiş devlet düzeninin sürdürülmesi için, 2945 sayılı Milli Güvenlik Kurulu ve Mili Güvenlik Kurulu Genel Sekreterliği yasasındaki tanım da dikkate alınarak Türkiye'nin güvenliğinin temel unsurlarını aşağıdaki gibi sıralamak mümkündür.

- 1- Laik demokratik ve sosyal bir hukuk devleti olan Türkiye'nin mevcut yaşam felsefesinin sürdürülmesi
- 2- Türk Milleti ve Türkiye Cumhuriyeti devletinin varlığının sonsuza dek sürdürülmesi
- 3- Sosyal, politik, kültürel ve ekonomik dahil tüm ulusal çıkarların korunması
- 4- Ahdi hukukun Türkiye'ye verdiği kazanımların muhafazası

Türkiye'nin yaşam felsefesi, Amasya Tamiminden başlayarak ulusal güçlerin etken, ulusal iradenin egemen kılınmasına yönelik bir anlayışı temel almaktadır ve Türk Ulusunun Kurtuluş Sava-şından sonraki yeni dünya görüşü, yüce Atatürk'ün tanımı ile, devrim anlayışının çok ötesindeki bir değişimi ifade etmektedir. Bu felsefe doğrudan doğ-ruya Atatürkçü dünya görüşüne dayanmaktadır. Atatürkçü dünya görüşü, hem anayasanın değiştirilemez maddeleri, başlangıç hükümleri ve hem de 174. maddede sıralanan devrim yasalarının tümünü kapsayan bir görüştür. Atatürkçü görüşün ve anayasanın ruhu Türk milletinin ve Türk Devletinin sonsuza dek yaşatılması

kararlılığını da ifade etmektedir. Türk ulusu ve Türkiye Cumhuriyeti Devletinin varlığını sürdürmesine aykırı hiçbir karar ve tasarrufun ana-yasaya uygunluğundan söz edilemez,

Türk ulusunun ve Türk devletinin çıkarlarını gözetmeyen, örneğin sosyal devlet politikasını ve anlayışını sürdürmesine olanak tanımayan bir eko-nomi politikasını Türkiye'nin çıkarlarına uygun bir politika olarak algılanması mümkün değildir. Türkiye'nin sosyal ve politik alandaki istikrarını sürdürmesi, bölünme tehlikesine karşı özel önlemleri kapsayan stratejiler uygulaması ulusal çıkarları gereğidir. Başka yerlerdeki ve başka devletlerin sorunlarının çözümüne yönelik reçetelerin Türki-ye'de uygulanarak, bu uygulamalardan yarar umulması akılcı ve bilimsel olmaz. Türkiye'nin sorunları kendi coğrafyasının ve kendi toplumsal yapısının, tarihi gelişiminin sonucu olarak ortaya çıkmış sorunlardır.

Bu sorunlar benzer yöntemlerin kullanılması ile çözülebilir ama sorunun yapısı aynı reçetelerin uygulanmasını kabul etmez. Bununla şunu söylemek istiyoruz, ülkenin ulusal çıkarlarını korumak için tüm anayasal ve bilimsel kuruluşların, üniversitelerin özgün projeler üretmesi gerekmektedir. Aksi yol ne akılcı ne de bilimsel olur. Yüce Atatürk 1 Kasım 1937'de Büyük Millet Meclisinin açılışında yaptığı konuşmada Kültür Bakanlığı ile ilgili bölümde şöyle demektedir:

“Okuyup yazma bilmeyen tek vatandaş bırakmamak, ülkenin büyük kalkınma savaşının ve yen çatısının istediği teknik elemanları yetiştirmek; ülke sorunlarının ideolojisini anlayacak, anlatacak nesilden nesile yaşatacak kişi ve kurumları yaratmak; işte bu önemli ilkeleri en kısa zamanda sağlamak, Kültür Bakanlığının üzerine aldığı büyük ve ağır bir sorumluluktur. İşaret ettiğim ilkeleri, Türk gençliğinin dimağında ve Türk milletinin bilincinde daima canlı tutmak, üniversitelerimize ve yüksek okullarımıza düşen başlıca görevdir”

Atatürk'ün 5 Kasım 1925 tarihinde Hukuk Mektebini açarken yaptığı konuşma da bir çok yönü ile Atatürkçü dünya görüşünü açıklaması bakımından önemlidir. Bu konuşmada Atatürk **“bugünkü devletimizin şekli asırlardan beri gelen eski şekilleri ortadan kaldıran en gelişmiş bir tarz olmuştur”** der ve geleceğin yasal ortamının mimarı olarak algıladığı genç hukukçulara şöyle seslenir:

“Zannederim ki Ankara hukuk mektebi ile

cumhuriyet hukukunu yalnız dış görünüşü metni ile değil, fakat bilinçli ve anlayış özüyle, yasaları ile ve hukuk elemanları ile açıklayacak ve savunacak önleme girişmiş bu-lunuyoruz”

Anılan konuşmasında Atatürk şöyle devam ediyor:

“TBMM’de egemenliğin kayıtsız şartsız millette olduğunu ifade eden kanunu teklif ettiğim zaman, bunun Osmanlı Anayasasına aykırılığından dolayı karşı çıkanların başında yine bilimsel faziletleri ile ulusu aldatan belli hukukçular vardı.”

Türkiye Cumhuriyeti’nin devrimci niteliğinin bir ifadesi olarak Atatürk genç hukukçulara şunları söylüyor:

“Bütün bu eylemlerde dayanağımız, milletin eğilim ve yeteneği ve kesin iradesidir. Bu girişimlerde arkadaşlarımı, yeni hukuku, bizimle beraber, açıkladığım kapsamda anlamış hukukçulardır”

Türkiye’nin güvenliği kapsamında dikkate alınması gereken son unsur uluslar arası alanda, usulüne uygun olarak yapılmış ve Türkiye’nin çıkarlarını ko-ruyan Lozan Antlaşması, Montreaux Sözleşmesi, Londra ve Zürih antlaşmaları gibi kazanımlardır. Lozan’da öngörülen azınlık hakları ve tanımları, Türkiye Cumhuriyeti Devleti’nin hükümlerine haklarının ortadan kaldırılması anlamına gelebilecek uygulamaların Türkiye’nin çıkarları ile yan yana getirilmesi olanaklı değildir.

Aslında Türkiye’nin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğüne yönelik olarak yürütülen bölücü faaliyetlerin benzerini önceden de yaşamıştık. Kişisel, kültürel özgürlükler adı altında yürütülen sinsi faaliyetler batılıların bilinen taktiklerini tekrarından başka bir şey değildir. Türk Kurtuluş savaşının başladığı günlerde 11 Mayıs 1919’da, İzmir’in işgalinden dört gün önce girişilen Ali Paşa isyanını, 1921 Koçkiri isyanını, 1924 Nasturi, 1925 Kürt Sait isyanlarını, 1926-1930 Ağrı isyanlarını 1937 Dersim isyanını Sason, Zeylan, Oromar, Raman, Biçar Tendürek ve Pülümür isyanlarının hepsi dış kışkırtmanın, Lozan’da kazanılan hakların geriye alınması niyeti ile, genç Türkiye Cumhuriyeti’nin amaçlarına varamamasını sağlamaya yönelik dış destekli ve özel yönlendirmeli hareketlerdir.

Atatürkçü düşünce Atatürk, tek dışı kalmış canavarın karşısındaki en önemli düşmandır. Bu amaçla fırsatını buldukları her an Atatürk’e ve Atatürkçü düşünceye saldırmaktadırlar. Atatürkçü

düşüncenin akıl ve bilime dayalı dinamik gücünün çağdaşlaşma, uygarlaşma ideali ile çelişkili bir yönü olamaz. Atatürk’ün ve Atatürkçülüğün uygar dünya ile de alıp vereceği yoktur. Atatürk ve Atatürkçü düşünce Türk ulusunun asırlardır elini kolunu bağlayan köhnemiş anlayışı bir tarafa bırakarak, uygarlığa koşuş idealidir. Küreselleşmecilerin öne sürdükleri şeylerin uygarlıkla, barışla, uygarlık kazanımlarının insanlık ve uluslararası paylaşımla bir ilgisi yoktur. Küreselleşmecilerin istedikleri teknik ve bilimsel ilerlemelerinin, devleşen ekonomilerinin sadece kendi çıkarlarına yönelik koşulların sürdürülmesi için başvurulan bir aldatmacadır. Bu aldatmacanın içinde ulusal sanayi ve sermayemizin ortadan kaldırılması, ulusal kaynaklarımızın tüke-tilmesi de vardır.

Bu büyük güce karşı Türkiye’yi ayakta tutacak tek güvenli yol, Atatürk’ün aydınlık yoludur. Bu yolun temel unsurları aşağıdaki gibi formüle edilmiştir:

“Karşılıksız ve sınırsız yurt ve ulus sevgisi, tehlike karşısında görevi kişisel olarak üstlenme insiyatifi kullanma dürtü-sünün ifadesi olan sorumluluk duygusu, kişisel ve ulusal onurunda belirtisi olan bağımsızlık tutkusu, cesaret, kararlılık ve özveriyi akıl ve bilim süzgecinden geçiren ve bütün bunları eyleme dönüştüren bir dünya görüşü.”

Bu görüş Türkiye’de ulusal devletin huzur ve mutluluğunun, tarihsel oluşumunun gerektirdiği felsefenin, özet olarak, yaşamını sürdürme dileğinin doğal sonucudur. Uzak Asya’dan kopup gelen ve Avrupa’nın içlerine sarkan geniş bir coğrafyadaki kültürel ve ulusal güç, varlığını korudukça ve uygarlığa koştukça birilerinin kafasında düşman olgusunu da sürdürecektir. Varlığımızı korumanın tek yolu bu dünya görüşünün sürdürülmesinden geçmektedir.

Atatürkçü yol derken, bazı çevrelerde algılandığı gibi Atatürk zamanındaki uygulamaların aynen tekrarını kastetmiyoruz. Atatürkçü yol, saydığımız prensiplere bağlı kalarak dünyanın gelişen koşulları karşısında ulusalcı, akıl ve bilime dayalı seçenekler üretebilme yoludur. Bu yolun sonunda Türk ulusunun ve Türkiye Cumhuriyeti devletinin gönenci, onuru, huzuru ve mutluluğu yatmaktadır.

Bölücü kışkırtmalara karşı izlenecek strateji konusunda, Anayasamız 117. madde ile Milli Güvenliğin sağlanmasında ve Silahlı Kuvvetlerin yurt savunmasına hazırlanmasından TBMM’ye karşı bakanlar kurulunu görevlendirmek suretiyle izlen-

mesi gerekli politikayı saptamış bulunmaktadır. Ana-yasal kuruluşların da katkısıyla ulusal gücün tüm unsurlarının kullanılmasını öngören bir sistem yaklaşımı bölücü tehdide karşı tek çıkar yoludur. Ulusal güçleri parça parça derde deva olarak gören, Milli Güvenlik Siyaset Belgesini Ulusal iradenin önünde engel olarak değerlendiren görüşün başarı şansı olamaz. Çünkü dış politikanın da desteğini alarak, sos-yal, sağlık, eğitimsel, kültürel, askeri, psikolojik, vb. unsurları bir bütün halinde kullanmak gerekmektedir. Bu açıklamalar alt ve üst kimlik tartışmalarının, ovada siyasetçi arayarak soruna çözüm bulma girişimlerinin ne kadar anlamsız olduğunu göstermektedir. Toplumsal sorunların her alanında benzer çözüm yöntemleri kullanılmalıdır.

Atatürk 1 Kasım 1937 tarihinde TBMM'de yaptığı konuşmasında şunları söylüyor; **“Derhal bil-dirmeliyim ki ben ekonomik hayat denince, ziraat, ticaret, sanayi faaliyetlerini ve ba-yındırlık işlerinin birbirinden ayrı düşünülmesi doğru olmayan bir bütün sayarım.”** (Neden Atatürk? Niçin Laiklik Durmuş Koray: 293)

Bu ifadeler, sorun çözmede sistem yaklaşımı mantığının Atatürkçü Düşünce sistemi açısından güzel bir örneğidir.

Batı'nın İnsan Hakları Sicili nasıldır?

Durmuş Koray'ın anlatımıyla **“Batılılar, konu ekonomik çıkar ve özellikle petrol olunca demokratik nezaketlerine kan bulaştırmaktan çekinmiyorlar.”**

Neden Atatürk? Niçin Laiklik adlı kitabında Ba-tılı İnsanlık anlayışı hakkında Koray ilginç bilgiler veriyor. Özetleyecek olursak; İngilizler 1930'lu yıllarda Hindistan'da bağımsızlık yanlısı önderlerin hemen tamamını hapse atıyor. Armistat kentinde İngiliz komutan tüm şehir halkının İngiliz bayrağının önünden zorla dizüstü geçiyor. 8 Mayıs 1945'te Ce-zayir'in Setif kentinde yeşil-beyaz bayraklar açılması üzerine halk üzerine ateş açan Fransızlar tam 45 bin sivil Cezayirliyi öldürdü.

İtalyan ordusu Libya'da çölde su kuyularını dinamitledi. 1960'da Cezayir'de esir kamplarında bu-lunan Cezayirli sayısı 2 milyon.

1957'de Fransızlar Akdeniz'den Büyük Sahra'nın içlerine yüksek voltaj verilmiş dikenli tel hatları çekildi.

1830'da Pekin Hükümeti afyon ticaretini yasakladı. Bunun üzerine İngiltere 1841'de Şanghay'ı işgal etti. 1842'de Çin yenilgiyi kabul etti

ve afyon ticareti tekrar serbest bırakıldı.

1941 sonbaharında Rusya'nın Harkov kentinde 100 bin Rus makinalı tüfek ateşinden geçirildi. İçlerinden sadece birkaç kişi hayatta kalabilmişti.

1961'de Fransa, Cezayir'i destekleyen Tunus'u cezalandırmak için Bizerte'de protesto amaçlı olarak toplanan 30 bin Tunuslu'yu havadan bombalayarak öldürttü.

İspanyollar tarafından Amerika'da öldürülen Kızılderili miktarı 20 milyon.

ABD'nin kışkırtmasıyla 1965'te Endonozya'da öldürülen Endonozya'lı sayısı 1 milyon.

Bunlar Batılı insanlık, özgürlük, düşünce anlayışının örnekleri. Ek olarak daha yüzlercesi sayılabilir.

Bugün Türkiye değerini kavrayamadığı Atatürkçü dünya görüşünü şekilcilikten uzak uygulamaların hasretini çekmektedir.

Atatürk'ten önceki dönemin karanlık dönemin görüntüsüyle ilgili hatırlatma yaparak konuyu tamamlamak istiyorum.

Kıbrıs sorununda ve kurtarıcı politika önerenlere tarihi bir hatırlatma: Şair Eşref Makedonya Osmanlıdan kopup giderken, Padişah Abdülhamit'i kasederek şöyle diyor:

“Gam değil ama bu mülkün böyle elden çıkması Gıtgide zulmetmeye elde ahali kalmıyor”

Sadrazam Mahmut Şevket Paşa 11 Mart 1913 tarihli güncesinde Kuveyt ve Katar'la ilgili şöyle yazıyor; **“Kuveyt ve Katar gibi çölden ibaret iki kara yüzünden İngiltere ile ihtilaf çıkarmaz-dık. Bu gibi ehemmiyetsiz topraklardan ne gibi bir istifademiz olabilirdi? Kuveyt ve Ka-tar'ı İngiltere'ye bırakmaya karar verdim.”**